

РЕШЕНИЕ

№ 1417

гр. София, 01.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 15.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на
прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **8397** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Р. отдел „Н. строителен контрол” С. при
РДНСК-Югозападен район, подадена чрез юрк. А.О. срещу РЕШЕНИЕ от
27.06.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ,
4-ти състав по нахд № 5930/2011г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на
първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния
закон. Поддържа се, че при съставяне на АУАН не е допуснато съществено
процесуално нарушение, като за дата на извършване на нарушението следва да счита
10.01.2011г. На следващо място касаторът излага, че Б. А. Б. е възложител на
строежа и ползва същия, без последният да е бил въведен в експлоатация, поради
което претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено
обжалваното решение на СРС и по същество на спора да бъде потвърдено
наказателно постановление № 05-С-02 от 08.02.2011г., издадено от Началник
Сектор С. при РДНСК-Югозападен район.

Ответникът по касационната жалба- Б. А. Б. не е депозирал писмен отговор по нея
и в съдебно заседание не изпраща представител, който да изрази становище по
същата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за

неоснователност на жалбата и потвърждаване на решението на СРС, като правилно. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 27.06.2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 4-ти състав по нахд № 5930/2011г. е ОТМЕНЕНО наказателно постановление № 05-С-02 от 08.02.2011 г., издадено от Началник Сектор С. при РДНСК-Югозападен район, с което на основание чл.233 ЗУТ на Б. А. Б. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лв. за нарушение по чл.178 ЗУТ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Е. Н. А., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при издаване на атакуваното НП са допуснати нарушения на административно-производствените правила по см. на чл.42 т.3 и т.4 и чл.57 ал.1 т.5 ЗАНН.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 4-ти състав е валидно и допустимо. На основание чл.220 АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение. От фактическа страна районният съд е приел за установено, че при извършена проверка на 10.01.2011г. ответникът Б. А. Б. е ползвал, като жилище „трети етаж от жилищна сграда”, находяща се в УПИ V-160 от кв.8 по плана на [населено място],[жк], без същият да е въведен в експлоатация. Съставен е бил АУАН № 05/10.01.2011г. и при напълно идентична фактическа обстановка, въз основа на него е издадено НП № 05-С-02/08.02.2011г. от Началник Сектор- С. при РДНСК-Югозападен район.

Касационната инстанция, приема, че постановеният съдебен акт е правилен, поради липсата на допуснато от СРС, НО, 4-ти състав нарушение на материалния закон и не е налице отменително основание по см. на чл.209 т.3 АПК.

Настоящият съдебен състав също счита, че при съставяне на АУАН не са спазени изискванията на чл.42 т.3 пр.1 ЗАНН, тъй като в него не е посочена датата на извършване на констатираното нарушение, която е един от задължителните реквизити на АУАН и липсата му по своя характер винаги представлява съществено процесуално нарушение на административно-производствените правила. Непосочването на датата на нарушението води до ограничаване на правото на защита на привлеченото към административно-наказателна отговорност лице. Датата на установяване на извършването на нарушението е и от особена важност, за да се прецени спазването на сроковете по чл.34 ЗАНН, свързани с давността за образуване на административно-наказателното производство, както и със сроковете по чл.81 ал.3 във вр.чл.80 ал.1 т.5 НК за погасяване на административно-наказателното преследване. Датата на извършване на нарушението не е посочена и в НП № 05-С-02/08.02.2011г., като така констатирания порок не може да се отстрани по реда

на чл.53 ал.2 ЗАНН, тъй като изискването на чл.42 т.3 пр.1 ЗАНН и чл.57 т.5 ЗАНН е императивно и липсата на посочване на дата на извършване на нарушението е от категорията на съществените процесуални нарушения, допуснати от административно-наказващия орган.

На второ място, настоящият съдебен състав констатира и още едно съществено по своя вид и допуснато от касатора процесуално нарушение. В мотивната част на издаденото наказателно постановление административно-наказващия орган е приел, че извършеното нарушение е установено и отразено в констативен акт № С-31/10.01.2011г., съставен от длъжностни лица от Столична община, район „В.". АУАН, въз основа на който е започнало административно-наказателното производство по реда на ЗАНН срещу Б. А. Б. е под № 05/10.01.2011г., съставен от Е. Н. А.. Първият акт е послужил, като основание за издаване на заповед с правно основание чл.178 ЗУТ и в него не е установено по реда на ЗАНН извършено административно нарушение от ответника.

На трето място, със Заповед № ДК-09-С-07/08.02.2011г. на Началника на РДНСК, Югозападен район е било забранено на Б. А. Б. да ползва неприетия по законоустановения ред строеж „трети етаж от жилищна сграда", находяща се в УПИ V-160 от кв.8 по плана на [населено място],[жк], [улица]. С влязло в законна сила съдебно решение № 3857 от 04.08.2011г., постановено по адм.дело № 1941/2011г. на АССГ, II-ро отделение, 29 състав този административен акт е отменен, като незаконосъобразен. След като решаващият състав на съда е приел, че строежа не е следвало да бъде въвеждан в експлоатация по реда на чл.178 ЗУТ от Б. А. Б. и същият, като „търпим строеж" по см. на §16 ал.1 ПР на ЗУТ не подлежи на забрана за неговото ползване, следва да се приеме, че ответникът не е извършил административното нарушение, за което е санкциониран и което е било квалифицирано на правно основание чл.178 ЗУТ.

По тези доводи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 27.06.2012г. на СРС, НО, 4-ти състав е ПРАВИЛНО на основание чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила. Изложените от първостепенния съд мотиви са задълбочени и аргументирани с приложимите и относимите към казуса процесуални разпоредби. Районният съдия е изпълнил задължението си по чл.13, ал.1 НПК за разкриване на обективната истина, като служебно е предприел действия по събиране на доказателства чрез разпит на актосъставителя. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 4-ти съдебен състав обосновава и аналитично е обсъдил поотделно и в тяхната съвкупност приетите по делото писмени и гласни доказателства, като дадената от него оценка на същите се възприема безусловно и изцяло и от настоящия решаващ състав. Налице е пълно единство между мотивната част на съдебния акт, почиваща на правилно установените факти и неговия диспозитив, относно незаконосъобразността на наказателното постановление и неговата отмяна съобразно правомощията на съда по см. на чл.63 ал.1 ЗАНН. Не е допуснато твърдяното в касационната жалба оплакване по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК – неправилно приложение на материалния закон. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.209 т.1 и т.2 АПК във вр. чл.218 ал.2 АПК.

Така мотивиран и на основание чл. 221 ал.2 АПК във вр. чл.63 ал.1, изр.2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 27.06.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН
СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 4-ти състав по нахд № 5930/2011г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и
протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.